

70

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΚΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΒΕΒΛΩΘΗ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ ΕΑ ΕΤΕΙ 1723

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΣΑΡΤΗΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΕ ΝΥΝ ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

δαπάναις του Παραγωγιάτου Οικουμενικού Πατριάρχου

ΝΕΟΦΥΤΟΥ Η' ΤΟΥ ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1892

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

*Συμφώνησεν ο Θεότοκος 9^η 15^η Μαΐου 1892.
Σταυρούλεως.*

*X 754
751*

*Petit
P. 204 N. 2*

ΤΗ ΚΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν στιχολογοῦμεν τὸ ἅ Ἀντίφωνον τοῦ Μκαρίου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος π.λ. δ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστερὰ ὀμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρώπινῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα, δι' ἧς ἀστράπτει βίον ἰσάγγελον· ὑφ' ἧς νεάζων, ἀθλουργεῖ κράτιστα· ὦ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος· οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ, ὡς εὐσπλαγγος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρούεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὄφθη γέννημα· ὦ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος· οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ, ὡς εὐσπλαγγος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίοις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ καμίζει,

τοῦτω βαλλόμενος· ἀγρίους θήρας πτήσσοντας δέικνυσιν· ὡ κράτος ἄμα-
χον, ἐν ᾧ τεθαυμάστωται ὁ ἀθλητής. Ἄλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡ-
μᾶς ὁ Θεός.

*Εἰ βοῦλει εἰπεῖ ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ τρίτα Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μαξίμου,
λέγων ἅπασι ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω Προσομίων.*

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων Θεὸς πυρός, τῆς Ἐκκλησίας λαμπρότης, τοῦ Εὐαγγελίου
ἡ ἐκπλήρωσις, αὐτὸς ἔργω τοῦ Σωτῆρος τὸ ποτήριον ἔπιες· καὶ τὸ
σῶμά σου προδοῦς ταῖς βασάνοις, ὡς ἄμωμον καὶ τέλειον ἱερεῖον αὐτῷ
ἐσφαγίαςας· ἡ τῶν αἱμάτων σου χύσις, μαρτυρικὴν σου καταστολὴν ἐπορ-
φύρωσεν· ἡ σιδηρὰ λόγχη ὁμολογίας σε διαδήματι κατεκόσμησε. Τοὺς ἀ-
σωμάτους ἐξέπληξας, τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Νεόφυτε, ὃν ἀπαύστως
πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκλον. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήγησαν ἅμα, καὶ συναχθῆσονται
ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς
ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθή-
τωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γένεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς
Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεῦσητέ μοι,
καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ
μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων·
ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς
ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι,
καὶ οὐκ ἔστιν ὅ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέ-
ψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος· ἐδοξάν

ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν,
καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἶπιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει
ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα
παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ
εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς,
καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμούνται· κρινού-
σιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ
προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὅσις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκο-
πῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς
αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας
καὶ τὸ δῶδῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπά-
σει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν
ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώ-
ρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται
ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν·
συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστο-
χοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν
ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· ἀγανα-
κτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως·
ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτούς·
καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακόπραγία περιτρέψει θρόνους
δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περᾶτων
γῆς· ἐνωπίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλους
ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λατίν· λέγε πρῶτον τὸ Τροπάριον τῆς Μιτῆς τῆς Μοιῆς, εἶτα τὰ ἕξῃς τοῦ Ἁγίου

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς ἡ κλησίς σου γέγονεν· θεοειδῆς γὰρ ἔστως τοῦ Θεοῦ λειτουργός, δέλτον σοι ἐγγεγραμμένη, θεϊκῆς ἐπαγγελίας χάριτος, τοῦ μεγάλου φωτός, τοῖς ἀρρήτοις ἔπεσθαι κρίμασιν· ἀοράτως κελεύων ὑποχωρεῖν, καὶ γονεῦσι συνεῖναι· εὐεργέτην πατέρων ταφῆς. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Σαβαώθ, συγκαλῶν οὐρανόν σε, τρισμάκαρ Νεόφυτε, ὑπαντήσαι Νυμφίω, Σωτήρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Νῦν τὸ παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ σὲ πλουσιῶς ἐκκέχυται· ταῖς ἐν παιδῶν γὰρ χορείαις ἀρχάμενος, ἕκτοτε κατὰ μέθεξιν, πανταχοῦ τὴν χάριν ἐφῆπλωσας· καὶ πιστοῦνται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, περιστερᾶς ἐν εἰδεί σοι καταπτάν, διανέμον σοι χάριν εἰς ὑμνοδιδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ. Διὸ τὴν καρδίαν νοερώς ἔλλαμπόμενος, ἀθλοφόρε Νεόφυτε, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐκδυσώπει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Νῦν περιβάλλεται κράτος, τοῦ Χριστοῦ ὑψόθεν ὁ ἀθλητῆς· ἐξερρηγεται ῥῆμα γὰρ Πνεύματος, καὶ Θεὸν ἀνεκλήρυξε, μυστικῆς καινότητι πίστεως· ὃν ταῖς θείαις φωναῖς, καὶ ὑψηλοῖς γεραίροντες ὡς ἀήττητον Μάρτυρα καὶ σπερρὸν ἀνομούντων τυράννων, ἀθλιώτατον βῆμα καταβαλὼν, φυτευθεὶς Κυρίου ἐν αὐλαῖς ἔνθα αἰνεσις, Τριάδα προσκυνήσας δὲ, εὐκλεῖς Νεόφυτε, ἐκδυσώπει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος π.λ. α'.

Τῆ νῦν πανηγύρι συνδράμωμεν οἱ πιστοί· προτίθεται γὰρ ἡμῖν πνευματικὴ τράπεζα, καὶ κρατὴρ μυστικῶς, ἐξ ἡδέων ἐδεσμάτων εὐφροσύνης πλήρης, ἡ τοῦ Μάρτυρος ἀρετή. Οὗτος γὰρ ὁ καρτερόψυχος, ἐν σπαργάνων μητρικῶν, τῷ τῆς χάριτος βέλει τετρωμένος τὴν ψυχὴν, τῷ Θεῷ προσήνεγκε θυσίαν λογικὴν, ἑαυτὸν εἰς ἀκμὴν ἡλικίας, παραδόξως ἐνεργῶν θαυμά-

σια· ἐκ πέτρας γάλα καὶ ὕδωρ βλύσας, καὶ τὴν αὐτὴν τεκοῦσαν ἅμα ζώσας τῷ ῥήματι· τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων κοινωνὸς ὄλωσ γενονός. Ἄλλ' ὦ στεφάνων ἀπείρων ἀμοιβῆς, διὰ βασιάνων καταξιωθείς, ἐνδόξως καλλιμάρτυς Νεόφυτε, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Ὁς φυτόν σε οὐράνιον, καὶ Ἀγγέλων ἐπάξιον, ἀληθείας μάρτυρα γενναϊότατον, καὶ Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, καὶ πύργον ἀκλόνητον, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κρηπίδα ἀσάλευτον εὐσεβείας τε, ἐγνωκότες, Νεόφυτε τρισμάκαρ, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἁγίαν ἐπιτελούμεν πανήγυριν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος.

Εν χρυσοῦ γλωρότητι, ἐξαστράπτουσα ἐφῆσε, κύκλω τὰ μετάρρηνα ἡ ἄκερατος, καὶ ἐπουράνιος πέλεια, Μητρί σου θεόφρονι, ἐν τῇ σκέπη τῶν αὐτῆς, καλλιμάρτυς Νεόφυτε, σκεπασθήσεται, περιηργυρωμένων τε πτερύγων, ὡς ἀνάθημα Κυρίῳ, ὡς καθαρώτατον σφάγιον.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Τοῦ πυρός οὐ κατέπτυσας, τὴν λαμπρὰν καὶ μετάρσιον, φλόγα παναοίδιμε, οὐδὲ σώματος, σοῦ τὴν ἀκμὴν τυραννούμενος, καὶ κατατεμνόμενος, σπαραγμοῖς ἀνηλεῶς, καὶ τῷ δόρατι ἔσχατον ἀναιρούμενος· ἀλλ' ὑπέστης γενναίως τὸν ἀγῶνα, καὶ Θεῷ τῷ παντεπόπτῃ, παρέθου Μάρτυς τὸ πνεῦμά σου.

Δόξα. Ἦχος π.λ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἄσμάτων, χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρι τοῦ φεραγοῦς ἀθλητοῦ. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν στεφανίτην κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, βασιλεῖς ἐλέγξαντα, τοὺς τῇ πλάνῃ κρατούμενους πρὶν, καταλύσαι παραδόξως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ

Ποιμένος κριὸν σφαιγιασθέντα, συνελθόντες· εὐφημήσωμεν τὸν φωσφόρον τὸν φωταυγῆ, τὸν οὐρανοδρόμον ἀστέρα, τὸν χρυσοφεγγέστατον λύχνον, τὸν ἐμψυχόν τε θησαυρόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότητος πρέσβυν, τὸν μαργαρίτην Χριστοῦ τὸν μέγαν, τὸ ζωηφόρον φυτὸν τοῦ Λόγου, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἄσμασι Θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἰπωμεν· νεόφυτον Κυρίου, ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν βασιλείας, χρυσαυγὴς Νεόφυτε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ὁ μάρτυς σου Κύριε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον ἐπιποθήσας σοφῆ, χαρίτων ἀνάπλευς τοῦ θείου Πνεύματος, ἐγένου Νεόφυτε· ἔδραμες ἐν σταδίῳ, ὡσπερ γίγας δρομαίως· ἤστραψας τοῖς ἐν σκότει τῶν θαυμάτων ἀκτίσι· διό σου τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην φρουρεῖ ἀεὶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν. Καθίσματα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας ἀριστεύς, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότητος, ὡς ἄδυτος ἀστήρ, ἀνατέλλεις τῷ κόσμῳ, ἡμῶν προϊστάμενος, καὶ φρουρῶν ἡμᾶς ἐνδόξε· ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, λιταῖς σου λαμβάνομεν.

Δόξα· τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζον-

τας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἀεὶ κηρύττοντας Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν. Καθίσματα. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογία.

Κόσμον ἔλιπες, μαρτύρων δόξα, καὶ ἐν ὄρεσι προσεκαρτέρεις· ἀλλ' ὁ Χριστὸς σοι τὸ ποτήριον ἐνειμεν· ὅπερ πῶν κοινωνὸς αὐτῷ γέγονας, καὶ τῶν ἐπάθλων τὰ γέρα ἀπέιληφας, ταῖς πρεσβείαις σου, σοφῆ ἀθλητῆ Νεόφυτε, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παναγία τοῦ Λόγου, μόνη ἀνάγκη Παρθενομητορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ρεφρωμένον σαρκὸς πλημυελέημασιν, ἀποκάθαρσον πρεσβειῶν σου ἐνθείς νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθίσμα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλῆς ὡσπερ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ ἀθλοφόρων, καρποὺς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ, οἷς περ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, ἐνδόξε Νεόφυτε, ἀθλητῆ γενναιόφρον. Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σώζε, Θεῷ παριστάμενος.

Δόξα· τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν, Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς θεῖαν σχέπην, παρακαλῶ δεόμενος· ἐλέησον Ἀγνή, ὅτι υπερῆράν μου, κεφαλὴν ἀμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω. Ἰκετηρίαν ποίησαν, σεμνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκ τούτων ρυθῆναί με.

Οἱ Ἀναβαθμιοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.
(ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ)

ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος π.λ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πάσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀγαλλομένη, Νεόφυτε, βοᾷ σοι· Μάρτυς Χριστοῦ, εὐσεβείας ὑπέρμαχε, μὴ ἐλλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν εἰς δ'. Καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ' οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ φυτὸν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον! Ἰωσήφ.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος π.λ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν, λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱεροῦς, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθῆσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ρημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτῆς, δεκινύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφορῶν ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων Θεόφρον τὸν γλυκασμὸν, τῆς Θεογονίας, ἐκ χειλέων σῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργὸν, ἐθέωσας ὅλην, τὴν οὐσίαν πῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Ῥοδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ολον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετῆρει ἀπαράτρωτον, ἐνδοξε.

Υμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκοῦσης, ἐκ νεφρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστρέπτουσα, περιστερὰ φωνῆ ζωσὴ σε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις, προσκαλεῖται Νεόφυτε.

Θεοτοκίον.

Υμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν αἰεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανάσιαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον.

Κάθισμα Ἦχος π.λ. δ'. Τὸ προσταθὲν μυστικῶς.

Υπὸ τὴν σκέπην σου Θεόφρον ἀθλοφόρε, προσπερευγότες βοηθὸν σε ἐν κινδύνοις, εὐροῖμεν ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ σεπτῷ ναῶ σου, ὑπερέχοντα χεῖράς σου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παγίδων λυτρούμενον τοῦ ἐχθροῦ, ἀξιούντά τε λαμπρότητος τῆς τῶν ἁγίων μετασχεῖν, πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, καλλιμάρτυς Νεόφυτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσόπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διάρθρωσιν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν εἰσεως.

Ῥοδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸ τοῦ βίου σου ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, μάρτυς ἐνδοξε.

Ορὸς φθάσας κατόκησας, θείῳ ἀδηγούμενός μάκαρ Πνεύματι ὑπὸ Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὄφθης ἰσοστάσις.

Νόμους θείους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους ἀξιοθαύμαστα, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Εκουσίως πτωχεύσαντα, πλούτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκήσας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτεῖραντα.

Ῥοδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἐμπλειως γενόμενος ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους, τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, μὴ καταπτῆξας τὰς βασάνους, μηδὲ θάνατον, μάρτυς Νεόφυτε.

Ἀπορρήτω προνοία, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας ἔνδοξε, ἐπιστάντες θεῖοι, πρὸς τὸ στάδιον εἰλκὸν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὄρους ἄλλον, ὡς περ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θεαῖς λαμπρότησι.

Ῥῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων παναοίδιμε μάρτυς Νεόφυτε, θαρραλέα γνώμη, τοῖς διώκταις ἐβόας· Αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, πάρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν.

Θεοδοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη παναμώμητε θεῖον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ, σὰρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένη τὸν ἄνθρωπον.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐχεῶ.

Ῥψόμενος ἐπὶ ξύλου Παμμάκαρ, τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχους, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προστάσσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος Μάρτυς, συνεπόδισας εἰς τέλος τὴν σπλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἔδειξας σθένει τοῦ Πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανόν, καὶ Χριστῷ στεφνφόρος παρίσταται.

Ἐθελγθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότη, καὶ αὐτῷ προσεκολληθής· Ἐκραυγάζων· Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐβελουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι, μιμούμενος περιφανῶς τὰ σεπτὰ σου καὶ θεῖα παθήματα.

Θεοδοκίον.

Ῥπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως οὐρανοῦ Παρθένη· ἐν ἡ σαρκί, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλετο, καὶ ἴδρυσε τῷ Πατριῶ, ὡς ἠδύοχησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον.

Κοντάκιον. Ἦχος π.λ. δ'. Τῇ υπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ υπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήφει σου, προσπεφυγότες οἱ πιστοί, Μάρτυς Νεόφυτε, ἱκετεύομεν θερμῶς τοῦ διασωθῆναι, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων καὶ κινήσεων, τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὴν μνήμην τὴν πανίερον, καὶ κραυγάζοντας, χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν οὐρανόθεν μοι ἰσχὺν, κατάπεμψον Οἰκτίρμων, Τρισηλίε Θεότης, ἡ ὑποστήσασα τὸ πᾶν τῷ παντουργῷ σου νεύματι, ἀνυμνήσαι τὸν Μάρτυρα, ὡς στεφάνων ἐπάξιον· καὶ ὃν σὺ κατεφύτευσας εἰς τὰς ἐντίμους σου αὐλὰς, Βασιλεῦ υπεράγαθε, διαχρύσω στεφάνῳ περιβεβλημένον, ἡμεῖς γηθοσύνης ἐγκωμιάζομεν λέγοντες· Χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νεοφύτου.

Στιγ'. Τὸν Νεόφυτον ἐκρίζοι γῆθεν δόρυ,

Νέου φυτοῦ κἀλλιστον οἶά περ θάλλος.

Εἰκάδι πρώτη Νεοφύτου ὄσα' ἐκλάυεν.

Οὗτος ἦν ἐκ Νικκίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, καὶ εἰσεβῶν καὶ χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἐννακτὸν γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παιδῶν, οἷς ἐπὶ μαθήσασιν γραμμάτων συνῆν, προσήχετο, καὶ αὐτὰ παραδόξως διέτριψε. Καὶ καταπᾶσα περιστέρᾳ, τὴν κλίνην αὐτοῦ περιέπτατο· ἀνθρωπίνως δὲ φθειγμένης αὐτῆς, ἐπεὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μήτηρ, τῷ δέει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἐν τῶν σπηλαίων εἰσεῖδη, ἐνθα ἡ ὀδηγοῦσα αὐτὸν περιστέρᾳ ἔδειξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἰκίαν ὑπὸ Ἁγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ ἐνδεκάτου ἔτους ἐπιβὰς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τοῦ ὄρους κατήλθε, καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγίσας τοῖς ἐνδείαι, πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρέστη τῷ ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας Ἁγγέλων τὴν πρὸς αὐτὸν ποιοῦμενος κήσασιν. Ὅθεν, διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παρησίαν, πρῶτον μαστιζέται, εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται.

Σωθεῖς δὲ τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀρίεται. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀβλαβῆς διέμεινε λίμης, ἐπιπεσόντος βερβέρου τινὸς ἀναίρειται ξίφει, καὶ οὕτω τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Θεοῦ κομίζεται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φέεις,
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὖρεν ἐκ βίου,
Ὡ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀθλήσις τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλλερίου τοῦ, Κανδίδου καὶ Ἀκύλα.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον καὶ συνάθλους τρεῖς ἄμα
δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Σύναξις τῆς ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆ οὔσης πρὸς θάλασσαν· καὶ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχ. Ὑπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει,
ἤρεσκειν Ἀγνή πυρπολουμένη, Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι τέσσαρες μάρτυρες οἱ ἐν Τύρῳ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στερρῶν ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·
ἡμῖν τὸ θύσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ζωόκαυστον κλίβανον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέγητις δὲ οὐδόλως, ἀναβοῶν Νεόφυτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδετο ὕμνος παραδόξως, ἱσταμένου σου φλογὸς ἐν μέτῳ Μάκαρ· ἡ γὰρ ἠδρόσος Θεοῦ ἀνέφυγε σε μάρτυς, ἀναβοῶντα· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλήττον, πᾶσαν ἐννοίαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς συμφλέξαν σε Θεόφρον, ἀεκυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον.

Ἦφθης Ἀγγέλων ὑπερέτερα, βουλῆς Ἀγγέλων μεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε ἀγνή, ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νέω παμμάκαρ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου πονηρίαν ὤλεσας, φυτὸν ὠραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαὶ ἀναβλαστήσαντος ρίζης· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ σταδίῳ θῆρες σε, Ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν, ὡς περ Δανιὴλ, τὸν ἱερόν τὸ πρότερον. Χριστοῦ γὰρ σε ἐγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἐγνωκὼς σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντι σοι, ἀχθεῖς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σου Ἀθλητά· καὶ ἀναγνωρίζας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδοῖ συγκεκριμένος, καὶ πηγὰς κατανύζει, δακρύων εὐαισθητῶς, προζέων Θεομάκαρ.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρὸς, ἀνεμνηνεύτως Πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, παλαιωθέντα πταισμάσι, νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σώσαι· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰστασο οἰά περ ἁμνός, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος τοῖς ἀναιρούσι σε, πικροῖς διώκταις, Μάρτυς Νεόφυτε· καὶ κεντηθεῖς σου τὴν

πλευράν, λόγγη τὸ μακάριον, τέλος ἀπειλήρας, ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναί-
τατε.

Ως θυμα ὡς περικαλλές, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλλιέρημα, ὡς περ ἀνάθημα,
Ἰωαννοῦ ἀγίου ὡς καθαρὰ προσφορά, ὡς περ στρουθίον ἐκλεκτὸν, ὡς μό-
σχος πολύτιμος, ὡς νέον μάκαρ φυτὸν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ
ἰσότητι τῆς λόγγης Μάρτυς ὄντως δεδόξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρα-
νοὺς, νίκης διαδήματι καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Η μνήμη ἢ πλησιφαής, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς
ἠ ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιαιγάουσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἐν
ἢ δυσωποῦμέν σε, σκότους παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς
λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα, οἶά περ λαβίς, τὸν οὐράνιον Θεόνυμφε ἀνθρακᾶ, τὰ φρυγα-
νώδη μου, καρδίας πάθη καὶ νῦν κατάφλεξον καὶ τῆς γέεννης τοῦ
πυρός, λύτρωσαι με δεομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν, Πα-
ναμώμητε.

Καταβασίαι. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Επιφανεῖς Νεόφυτε, ἡγείρας παραδόξως, νεκρὰν τὴν σὲ κνήσασαν, θαῦ-
μα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας, ὃ καὶ νῦν στεφνήφο-
ρος, Θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν σέ, ἀνυ-
μνούντων, Ἄγιε, καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε
καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρητον, τοῦ ἀγράντου σου τόκου, θεοπρεπὲς μυστή-
ριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μη-
τροπάρινε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως ἄνευ

σποράς, ὦφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἐνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ
παραδόξως.

**Εἰς τοὺς Ἀἵνους· τὸ Πᾶσα πνοή· ἰστώμεν στιχ. δ' καὶ ψάλλομεν στι-
χηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ α'· Ἦχος α'.**

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εκ τοῦ Κυρίου τὴν χάριν ἐκ βρέφους Μάρτυς λαβὼν, τῶν ἐπὶ σοὶ θαυμά-
των, ἐξ ἀνύδρου ὕλης δέ, ὕδωρ σὺ προχέεις ποταμηδὸν, μελισταγῆς
καὶ σωτήριον, τὴν ὕψαν πάντων τῶν παιδίων, Μάρτυς σοφῆ, παναοίδιμε
Νεόφυτε.

Εν ἐρημίαις τὸ πρῶτον ἐξῆς καὶ ὄρεσι, Νεόφυτε Κυρίω, ἀξιύμνητε Μάρ-
τυς, αὐτῆς δὲ δι' Ἀγγέλου τυραννικῶν, πρὸ βημάτων παρῆστηκας,
παγκρατιάζων Ἑλλήνων μάκαρ θεοῖς, καὶ τὴν νίκην κομιζόμενος.

Ο Σαβαὼθ Παντοκράτωρ Κύριος Ἅγιος, μὴνυε σοὶ ὑψόθεν, βουλήν ὄν-
τως ἄγιαν φρουρήσαι ἐν τῷ γῆρα γονέας τοὺς σοὺς, καὶ πρὸς αὐ-
τὸν ἐπιστρέψεται, τὸν τῶν ἀπάντων Πατέρα καὶ Ποιητὴν, ὃ πολὺαθλε
Νεόφυτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πιστοὶ σήμερον χορείαν ἐπικροτήσαντες, εὐσεβῶς πανηγυρίσω-
μεν, καὶ τοῦ ἀθλοφόρου τὴν ἐνδοξὸν καὶ σεβάσιμον μνήμην, ἐνδόξως
τιμῆσωμεν λέγοντες· Χαίροις εὐσεβείας ὁ πρόμαχος, καὶ στερεὸν προτύ-
ριον τῆς Ἐκκλησίας. Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἢ δόξα καὶ ὠραιότης. Χαί-
ροις τῆς Τριάδος φυτὸν εὐθαλές, καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκέτευε,
βασιλείον ὄπλον, στεφανηφόρε Νεόφυτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνα Ὡδῆ τρίτη καὶ ἕκτη.

*Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.
Στιχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
(ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ)*

ἀνάγνωσμα. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. Ζῆτει εἰς τὴν κς' Ὀκτωβρίου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΕΛΟΣ

Τυπικὴ διατάξις.

Εἰ τύχοι ἡ ἡμέρα αὕτη ἐν Κυριακῇ. Ἐσπέρας ἐν τῷ Μεγ. Ἐσπερινῶ στιχολογούμεν τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. ι' καὶ ψάλλομεν γ' Ἀναστάς. τοῦ τυχόντος ἤχου, γ' Ἀνατολ. καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτ. τοῦ τυχόντος ἤχου. Μετὰ τὸ προκείμενον τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχ. τὰ δ' Ἀναστ. τοῦ ἤχου. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτ. Ναός καὶ πύλη. Ἀπολυτίκ. Ἀναστ. τοῦ Ἁγίου. καὶ Θεοτ. Τὸ ἀπ' αἰῶνος.

Τὸ πρωὶ μετὰ τὸν Τριαδ. κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάρ. Ἀναστ. δις. τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκ. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Εἶτα τὰ Κάθισματα. δύο Ἀναστάς. μετὰ τῶν Θεοτ. Μετὰ τὸν Πολυέλ. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. καὶ Θεοτ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, τὰ Ἀντίφωνα. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχ. εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγ. εἰς δ'. Ἀπὸ γ' φῶδης, Κοντάκ. καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχ. εἶτα τὸ Κάθισμ. τοῦ Ἁγ. καὶ Θεοτ. Ἀφ' ε'. Κοντάκ. καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγ. καὶ τὰ Ὑπομνήματα. Καταβασίαι, Χέρσον ἀβυσσοτόκον. Μετὰ τὴν ἡ' φῶδην, Τὸ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ Ν' καὶ ὁ Εἰρμ. τῆς θ' φῶδης. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστ. Ἀναστάς. τοῦ Ἁγ. καὶ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀνάστ. δ' καὶ τοῦ Ἁγ. εἰς δ'. Δόξα. Τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη. Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργ. Τὰ Τυπικά. καὶ Μακαρισμοὶ δ' Ἀναστάς. καὶ δ' τῆς ε' φῶδης τοῦ Ἁγ. Μετὰ τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν Τροπάρ. Ἀναστάς. τοῦ Ἁγίου, τῆς Μονῆς καί: Ὁ μήτρων παρθενικῆν. Ἀπόστ. τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινων. Αἰνεῖτε.

Εἰ τύχοι δὲ ἐν Κυριακῇ τοῦ Τριφιδίου. Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. ι' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάς. τοῦ τυχόντος ἤχου δ' τοῦ Τριφιδ. γ' καὶ τοῦ Ἁγ. γ'. Δόξα τοῦ Τριφιδ. Καὶ νῦν, τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἴσοδος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα, δ'. Ἀναστάς. Δόξα τοῦ Ἁγ. Καὶ νῦν. τοῦ Τριφιδίου.

Τὸ πρωὶ, ὡς ἀνωτέρω. Μετὰ τὴν Ὑπακοὴν Κανόνες Ἀναστ. εἰς δ' τοῦ Τριφιδ. εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγ. εἰς δ'. Ἀπὸ γ' φῶδης Κοντάκ. καὶ Οἶκος Ἀναστάς. εἶτα Κάθισμα καὶ Θεοτ. τοῦ Τριφιδ. Ἀφ' ἑκτης Κοντάκ. καὶ Οἶκος τοῦ Τριφιδ. τὰ Ὑπομνήματα τοῦ Ἁγίου καὶ εἶτα τοῦ Τριφιδ. Μετὰ τὴν ἡ' φῶδην τὸ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Τῆς μετανοίας ἀνοιξὸν μοι πύλας. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. Ἀναστάς. τοῦ Τριφιδίου, τοῦ Ἁγ. καὶ τὸ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάς. δ' τοῦ Τριφιδ. ε' καὶ ε' τοῦ Ἁγ. Δόξα τοῦ Τριφιδ. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογ. Μεγάλη. Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγ. Εὐαγγέλ. τοῦ Τριφιδίου. Κοινωνικόν Αἰνεῖτε καὶ Ἀπόλυσις.